

Nr 191.

Godkänd av första kammaren den 4 maj 1926.

Godkänd av andra kammaren den 4 maj 1926.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående definitiv löneroglering för förste provinsialläkare och provinsialläkare m. m.

(Statsutskottets utlåtande nr 92.)

Till Konungen.

Uti den till riksdagen den 7 januari 1926 avlätna propositionen (nr 1) angående statsverkets tillstånd och behov för budgetåret 1926—1927 har Eders Kungl. Maj:t i avseende å femte huvudtiteln, innefattande anslagen till socialdepartementet, föreslagit riksdagen (punkterna 45, 46, 48 och 51 av det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet över socialärenden nämnda dag) att i avvaktan på proposition i ämnet, i riksstaten för budgetåret 1926—1927 beräkna

dels till förste provinsialläkare och provinsialläkare ett ordinarie förslagsanslag av 2,600,000 kronor;

dels till tillfälliga lönetillägg åt vissa provinsialläkare ett extra anslag av 3,780 kronor;

dels till flyttningsbidrag åt vissa provinsialläkare ett extra förslagsanslag av 3,000 kronor;

dels ock det ordinarie förslagsanslaget till bidrag till extra provinsialläkares avlöning till oförändrat belopp, 25,000 kronor.

Sedermåra har Eders Kungl. Maj:t i en till riksdagen den 5 februari 1926 avläten proposition, nr 74, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för samma dag, föreslagit riksdagen

dels godkänna det vid sagda protokoll såsom bilaga II fogade förslaget till avlöningsreglemente för förste provinsialläkare och provinsialläkare;

dels bestämma antalet förste provinsialläkare till 24 och antalet provinsialläkare till 271;

Bihang till riksdagens protokoll 1926. 14 saml. Nr 191.

dels besluta att, där förste provinsialläkare eller provinsialläkare enligt de vid utgången av juni månad 1926 gällande bestämmelser ägt uppbära någon del av avlöningen — såväl i stat upptagen avlöning som tillfällig löneförbättring och provisoriskt lönetillägg — i förskott, vid ingången av juli månad 1926 till honom skall på statsverkets bekostnad utbetalas ett belopp, motsvarande vad befattningshavaren skulle hava i den befattning han vid utgången av juni månad 1926 innehar i förskott uppburit för juli månad 1926, om de ditillsvarande avlöningsbestämmelserna då fortfarande varit gällande;

dels medgiva, att kostnaderna för berörda övergångsarrangemang må bestridas av den i staten för förste provinsialläkare och provinsialläkare upptagna anslagsposten till avlöningar till förste provinsialläkare och provinsialläkare;

dels medgiva, att Eders Kungl. Maj:t må, i huvudsaklig överensstämmelse med i statsrådsprotokollet angivna grunder, utfärda nödiga bestämmelser i övrigt i fråga om övergång på ny stat för de tjänstemän, å vilka det föreslagna avlöningsreglementet skulle äga tillämpning;

dels medgiva, att kostnaderna för de förmåner, som omförmälas i 11, 22, 23, 24 och 27 §§ av förslaget till avlöningsreglemente, må bestridas i enlighet med de grunder, i statsrådsprotokollet angivits;

dels medgiva, att vederbörlig ersättning till vikarie å förste provinsialläkare eller provinsialläkarbefattning må, i den mån tillgängliga avlöningsmedel därtill icke lämna tillgång, bestridas av det ordinarie förslagsanslaget till allmän hälso- och sjukvård;

dels medgiva, att, därest Eders Kungl. Maj:t så finner erforderligt, den i ovanberörda förslag till avlöningsreglemente omförmälda lönenämnd må redan före ingången av juli månad 1926 upptaga frågor rörande förste provinsialläkare och provinsialläkare;

dels godkänna det av departementschefen framlagda förslaget till stat för förste provinsialläkare och provinsialläkare;

dels, med uteslutande ur riksstaten av det under femte huvudtiteln, avdelningen medicinalstaten samt hälso- och sjukvården, underavdelningen medicinalstyrelsen med dithörande stater, uppförda ordinarie anslaget till förste provinsialläkare och provinsialläkare, under samma avdelning och underavdelning med oförändrad rubrik uppföra ett ordinarie förslagsanslag av 2,600,000 kronor;

dels till tillfälliga lönetillägg åt vissa provinsialläkare för budgetåret 1926—1927 anvisa ett extra anslag av 3,780 kronor;

dels till flyttningsbidrag åt vissa provinsialläkare för samma budgetår anvisa ett extra förslagsanslag av 3,000 kronor;

dels ock i riksstaten uppföra det ordinarie förslagsanslaget till bidrag till extra provinsialläkares avlöning med oförändrat belopp, 25,000 kronor.

Då riksdagen till behandling förehått Eders Kungl. Maj:ts föreliggande proposition om ny definitiv lönereglering för förste provinsialläkare och provinsialläkare m. m., har riksdagen ävenledes till prövning upptagit Eders

Kungl. Maj:ts i proposition nr 75 framlagda förslag till ny provinsialläkartaxa, vilka propositioner äga sådant samband med varandra, att de synts riksdagen böra i ett sammanhang prövas.

Enligt vad propositionen om ny löneroglering för förste provinsialläkare och provinsialläkare m. m. utvisar, grundar sig Eders Kungl. Maj:ts förslag härutinnan på ett av 1902 års lönerogleringskommitté på sin tid avgivet betänkande i ämnet.

Jämlikt förslaget skulle ett särskilt avlöningsreglemente komma till tillämpning å nu ifrågavarande läkarpersonal, varvid, vad förste provinsialläkarna angår, lönerna skulle avvågas med hänsyn till levnadskostnaderna å stationeringsorten, under det att vid bestämmandet av provinsialläkarnas löneförmåner, i likhet med vad nu är fallet, hänsyn särskilt skulle tagas till graden av vederbörande distrikts svårskötthet och storleken av den inkomst av enskild praktik, läkaren kunde påräkna. I sistnämnda hänseende har det synts Eders Kungl. Maj:t lämpligast, att befattningarna fördelades å ett antal olika lönegrupper, vilkas antal föreslagits till sju eller sålunda lika med antalet ortsgrupper för andra befattningshavare. Innehavarna av vissa av de till högsta lönegruppen hänfödda distrikten skulle emellertid, åtminstone tills vidare, utöver den ordinarie lönen beredas särskilda lönetillägg.

De skäl, som anförts till stöd för förslaget om att för den läkarpersonal, varom här är fråga, ett särskilt avlöningsreglemente bringas till tillämpning, hava ock synts riksdagen vara av den art, att riksdagen ansett sig böra bifalla förslaget härutinnan. De riktlinjer, som i propositionen angivits för bestämmandet av löneförmånerna för förste provinsialläkare och provinsialläkare, hava ävenledes synts riksdagen vara av beskaffenhet att kunna godkännas.

Vad förste provinsialläkarna angår, skulle lönerna för dem enligt Eders Kungl. Maj:ts förslag bestämmas till samma belopp, som tillkomma befattningshavare i lönegraden B 30 i den för statsdepartement m. fl. verk gällande löneplanen. I avlöningsförmånerna har emellertid ej, såsom för närvarande är fallet, inberäknats något för expenser avsett belopp utan skulle dessa i sin helhet bestridas från en särskild i avlöningsanslaget ingående bestämd anslagspost.

Då den sålunda föreslagna lönegradsplaceringen för förste provinsialläkarna synts riksdagen kunna godtagas och då riksdagen ej heller funnit anledning till erinran emot att expensanslaget bestämmas till det belopp, 52,800 kronor, Eders Kungl. Maj:t ifrågasatt, har riksdagen, som emellertid icke ingått i prövning av fördelningen av de särskilda expensbeloppen, sålunda ansett sig böra bifalla Eders Kungl. Maj:ts förslag i denna del.

Vad provinsialläkarna beträffar, innebär Eders Kungl. Maj:ts förslag, såsom nämnts, att provinsialläkartjänsterna skulle hänföras till särskilda lönegrupper, varvid huvudgruppen av tjänsterna skulle tilldelas löner med utgångspunkt från de lönebelopp, som äro fastställda för befattningshavare i lönegraden B 26, ortsgrupp A, i avlöningsreglementet för statsdepartement m. fl. verk. På de skäl, lönerogleringskommittén anført och departements-

chefen åberopat, har riksdagen ävenledes ansett sig böra ansluta sig till förslaget i denna del. De i förslaget ingående lönegruppernas lönesatser måste jämväl, enligt vad riksdagen kunnat finna, betraktas såsom väl avvägda. Riksdagen vill emellertid redan nu hava uttalat, att, då riksdagen funnit sig böra fastställa provinsialläkarnas löner på sätt Eders Kungl. Maj:t ifrågasatt, riksdagen icke kunnat förorda, att jämkningar i provinsialläkartaxan vidtagas i den omfattning, Eders Kungl. Maj:t föreslagit.

Såsom förut nämnts, skulle enligt det föreliggande förslaget innehavarna av vissa av de till högsta lönegruppen hänförliga provinsialläkartjänsterna tillsvidare komma i åtnjutande av tillfälliga lönetillägg utöver den enligt löneplanen utgående lönen. Dessa lönetillägg hava föreslagits utgå med 840 respektive 420 kronor. Mot förslaget i denna del har riksdagen icke funnit skäl till erinran.

Vad härefter beträffar förslaget till avlöningsreglemente har riksdagen vid den granskning, riksdagen ägnat de däri ingående stadgandena, icke funnit anledning till anmärkning mot desamma.

Enligt Eders Kungl. Maj:ts förslag skulle det nuvarande antalet provinsialläkartjänster utökas med tio eller från 261 till 271. Häremot har riksdagen ej heller haft något att erinra. Vid sådant förhållande har det visserligen synts riksdagen kunna ifrågasättas, huruvida icke det till bidrag till extra provinsialläkares avlöande äskade anslaget bort något begränsas, men har riksdagen efter övervägande ansett sig icke nu böra vidtaga någon minskning av desamma.

Då vad Eders Kungl. Maj:t i övrigt i den nu föreliggande propositionen föreslagit riksdagen icke givit riksdagen anledning till erinran, får riksdagen alltså anmäla, att riksdagen

dels godkänt det vid denna skrivelse såsom bilaga fogade förslaget till avlöningsreglemente för förste provinsialläkare och provinsialläkare;

dels bestämt antalet förste provinsialläkare till 24 och antalet provinsialläkare till 271;

dels beslutat att, där förste provinsialläkare eller provinsialläkare enligt de vid utgången av juni månad 1926 gällande bestämmelser ägt uppbära någon del av avlöningen — såväl i stat upptagen avlöning som tillfällig löneförbättring och provisoriskt lönetillägg — i förskott, vid ingången av juli månad 1926 till honom skall på statsverkets bekostnad utbetalas ett belopp, motsvarande vad befattningshavaren skulle hava i den befattning han vid utgången av juni månad 1926 innehar i förskott uppburit för juli månad 1926, om de dittillsvarande avlöningsbestämmelserna då fortfarande varit gällande;

dels medgivit, att kostnaderna för berörda övergångsarrangemang må bestridas av den i staten för förste provinsialläkare och provinsialläkare upptagna anslagsposten till avlöningar till förste provinsialläkare och provinsialläkare;

dels medgivit, att Eders Kungl. Maj:t må, i huvudsaklig överensstämmelse med i statsrådsprotokollet över socialärenden den 5 februari 1926 an-

givna grunder, utfärda nödiga bestämmelser i övrigt i fråga om övergång på ny stat för de tjänstemän, å vilka det föreslagna avlöningsreglementet skulle äga tillämpning;

dels medgivit, att kostnaderna för de förmåner, som omförmälas i 11, 22, 23, 24 och 27 §§ av förslaget till avlöningsreglemente, må bestridas i enlighet med de grunder, i berörda statsrådsprotokoll angivits;

dels medgivit, att vederbörlig ersättning till vikarie å förste provinsialläkar- eller provinsialläkarbefattning må, i den mån tillgängliga avlöningsmedel därtill icke lämna tillgång, bestridas av det ordinarie förslagsanslaget till allmän hälso- och sjukvård;

dels medgivit, att, därest Eders Kungl. Maj:t så finner erforderligt, den i ovanberörda förslag till avlöningsreglemente omförmälda lönenämnd må redan före ingången av juli månad 1926 upptaga frågor rörande förste provinsialläkare och provinsialläkare;

dels godkänt det av departementschefen framlagda förslaget till stat för förste provinsialläkare och provinsialläkare;

dels med uteslutande ur riksstaten av det under femte huvudtiteln, avdelningen medicinalstaten samt hälso- och sjukvården, underavdelningen medicinalstyrelsen med dithörande stater, uppförda ordinarie anslaget till förste provinsialläkare och provinsialläkare, under samma avdelning och underavdelning med oförändrad rubrik uppfört, på sätt i propositionen angivits, ett ordinarie förslagsanslag av 2,600,000 kronor;

dels till tillfälliga lönetillägg åt vissa provinsialläkare för budgetåret 1926—1927 anvisat ett extra anslag av 3,780 kronor;

dels till flyttningsbidrag åt vissa provinsialläkare för samma budgetår anvisat ett extra förslagsanslag av 3,000 kronor;

dels ock i riksstaten uppfört det ordinarie förslagsanslaget till bidrag till extra provinsialläkares avlöning med oförändrat belopp 25,000 kronor.

Stockholm den 4 maj 1926.

Med undersätlig vörndnad.

Förslag
till
avlöningsreglemente
för förste provinsialläkare och provinsialläkare.

1 §.

Antalet förste provinsialläkar- och provinsialläkarbefattningar fastställs av Kungl. Maj:t och riksdagen.

2 §.

1. Ordinarie tjänsteman äger åtnjuta *avlöning* enligt de i detta reglemente givna föreskrifter och under de i detsamma stadgade villkor.

2. Avlöning utgår, där ej annorlunda i reglementet stadgas, från och med den dag tjänsten tillträdes till och med den dag tjänstemannen avgår på grund av avsked, entledigande eller dödsfall.

3. Utbetalning av avlöning sker månadsvis i efterskott.

4. Angående tjänstemans rätt till pension samt skyldighet att avgå från tjänsten är särskilt stadgat.

3 §.

1. Med ordinarie befattning må icke förenas annan tjänst å rikets eller riksdagens stat, ej heller utan Kungl. Maj:ts i varje särskilt fall lämnade medgivande å kommuns stat.

2. Med ordinarie befattning må ej heller förenas vare sig uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelse för verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroy eller blivit registrerat såsom aktiebolag, eller befattning såsom tjänsteman i sådant verk eller bolag eller annan tjänstebefattning av vad slag det vara må, så framt ej, vad beträffar förste provinsialläkare, Kungl. Maj:t eller, vad angår provinsialläkare, medicinalstyrelsen, efter prövning att ifrågavarande uppdrag eller tjänstebefattning ej må anses inverka hinderligt för utövande av statstjänsten, finner uppdraget eller befattningen kunna få mottagas och tills vidare bibehållas.

3. I fråga om skyldighet för provinsialläkare att med sin tjänst förena läkarbefattning vid kommunal sjukstuga eller epidemisjukhus inom provinsialläkardistriktet stadgas i 10 § 2 mom.

4 §.

Kvinnlig innehavare av ordinarie befattning vare, därest hon har vårdnad om barn under 15 år, skyldig att ställa sig till efterrättelse de föreskrifter i fråga om fullständig eller partiell tjänstledighet, som medicinalstyrelsen eller, där styrelsen saknar behörighet att meddela tjänstledigheten, Kungl. Maj:t med hänsyn till befattningens behöriga upprätthållande finner nödigt meddela.

5 §.

1. För befattning, varom i detta reglemente är fråga, utgår lön enligt den under 6 § införda löneplan, vilken upptager under avdelning A för förste provinsialläkare fyra löneklasser med särskilda för sju olika ortsgrupper fastställda lönebelopp och under avdelning B för provinsialläkare likaledes fyra löneklasser med vissa för sju olika lönegrupper bestämda lönebelopp, dock med den begränsning för kvinnlig befattningshavare, som i 7 § omförmäles.

Fördelningen av de orter, där förste provinsialläkare äro stationerade, å de uti löneplanen under avdelning A upptagna ortsgrupper fastställas av Kungl. Maj:t på grundval av utredning rörande de för orterna gällande allmänna levnadskostnaderna.

Provinsialläkarbefattningarnas fördelning å de uti löneplanen under avdelning B upptagna lönegrupperna fastställas av Kungl. Maj:t.

Den löneklass inom vederbörande avdelning av löneplanen, enligt vilken tjänstemannens lön skall utgå, fastställas i enlighet med föreskrifterna i 7—9 §§.

Inom löneklassen bestämmas lönebeloppet för förste provinsialläkare efter den ortsgrupp, till vilken tjänstemannens stationeringsort blivit hänförd, och för provinsialläkare efter den lönegrupp, till vilken befattningen hör.

2. Förutom lön kunna utgå de särskilda förmåner och ersättningar, som omförmälas i 22—25 §§, ävensom till förste provinsialläkare kallortstillägg enligt stadgandet i 11 §.

3. Förste provinsialläkaren i Gotlands län skall tillika bestrida provinssialläkartjänsten i Visby distrikt utan särskild avlöning därför.

6 §.

Löneplan.

Avdelning A. Förste provinsialläkare.

Löneklass	O r t s g r u p p						
	A	B	C	D	E	F	G
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
1	9,060	9,300	9,540	9,780	10,020	10,260	10,500
2	9,540	9,780	10,020	10,260	10,500	10,740	10,980
3	10,020	10,260	10,500	10,740	10,980	11,220	11,460
4	10,500	10,740	10,980	11,220	11,460	11,700	11,940

Avdelning B. Provinsialläkare.

Löneklass	L ö n e g r u p p						
	I	II	III	IV	V	VI	VII
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
1	7,140	7,560	7,980	8,400	8,820	9,240	9,660
2	7,620	8,040	8,460	8,880	9,300	9,720	10,140
3	8,100	8,520	8,940	9,360	9,780	10,200	10,620
4	8,580	9,000	9,420	9,840	10,260	10,680	11,100

7 §.

1. Vid tillträddandet av ordinarie tjänst erhåller tjänsteman, vare sig han förut innehade sådan tjänst eller ej, lön enligt lägsta löneklassen inom den avdelning av löneplanen, till vilken tjänsten hör, där ej föreskrifterna i 8 § eller 9 § giva anledning till avvikelse härutinnan.

2. Efter att hava tillhört en och samma löneklass under tre år uppflyttas tjänstemannen till närmast högre löneklass, efter ytterligare tre år till den därpå följande högre löneklassen och efter än ytterligare tre år till den högsta löneklassen inom vederbörande avdelning av löneplanen, allt så framt ej annat följer av föreskrifterna i 8 och 9 §§.

Kvinnlig befattningshavare äge dock icke rätt att åtnjuta lön enligt högsta löneklassen inom den avdelning av löneplanen, till vilken tjänsten hör.

3. Uppflyttning till högre löneklass sker vid ingången av kalenderkvartalet näst efter det, under vilket den för sådan uppflyttning stadgade tjänstetiden i den lägre löneklassen tilländagått.

I övrigt gäller såsom villkor för tjänstemans uppflyttning till högre löneklass:

a) att han under minst fyra femtedelar av den tjänstetid, som erfordras för vinnande av uppflyttning, skall hava bestritt sin egen eller på grund av förordnande annan statens tjänst eller fullgjort annat offentligt uppdrag, dock att härvid icke skall föras honom till last den tid, han åtnjutit semester eller annan tjänstledighet med oavkortad lön eller ledighet för fullgörande av honom åliggande militär tjänstgöring;

b) att uppskov med uppflyttningen icke prövats böra äga rum med hänsyn till mindre väl vitsordad tjänstgöring under den tid, tjänstemannen tillhört den lägre löneklassen; dock att härvid viss i tjänsten begången förseelse, för vilken tjänstemannen särskilt bestraffats, icke i och för sig må räknas honom till last, utan hänsyn därtill tagas, endast då förseelsen kan sägas karaktärisera arten av tjänstgöringen i dess helhet; samt

c) att tjänstemannen icke redan uppnått den levnadsålder, vid vilken han, enligt vad därom särskilt är stadgat, skall vara skyldig att avgå från tjänsten.

Beslut om uppskov av anledning, som i punkten b) sägs, må icke fattas utan att tjänstemannen lämnats tillfälle att förklara sig; och skall sådant beslut avse viss tid, minst ett halvt och högst tre år. Vid uppskovstidens utgång skall uppflyttning ske, om ej tjänstgöringen under nämnda tid givit anledning till förnyat uppskov därmed.

4. Har tjänsteman, med tillämpning av föreskriften i 3 mom. punkten b), först efter viss tids uppskov blivit uppflyttad till högre löneklass, må medicinalstyrelsen sedermera, om hans fortsatta tjänstgöring anses böra föranleda därtill, kunna förordna, att han för uppflyttning till än högre löneklass skall äga såsom tjänstetid tillgodoräkna sig jämväl den tid, uppskovet varat.

8 §.

1. Om den, som från icke-ordinarie befattning vinner befordran till

provinsiälläkar- eller förste provinsiälläkartjänst, innehar sådan anställning i statens tjänst, som i avseende å tjänstgöringens art och omfattning finnes svara mot, vara jämförbar med eller högre än den ifrågavarande ordinarie tjänsten, må för bestämmandet av hans begynnelselönen i denna tjänst och sedermera för hans uppflyttning till högre löneklass tillgodoräknas honom den tid utöver tre år, under vilken han i en följd innehaft dylik anställning.

2. För samma ändamål, som avses i 1 mom., må befattningshavare, efter prövning av Kungl. Maj:t i varje särskilt fall, helt eller delvis tillgodoräknas jämväl den tid han utom statens tjänst utfört sådant arbete av direkt allmännyttig beskaffenhet, som i avseende å sin art och omfattning finnes ur det allmännas synpunkt svara mot, vara jämförbart med eller av högre värde än det arbete han har att utföra å befattningen.

3. Vid sådant tillgodoräknande, varom i 1 och 2 mom. sägs, tages icke hänsyn till del av kalenderkvartal.

9 §.

1. Därest provinsiälläkare befordras till förste provinsiälläkare och före tillträddandet av sistnämnda tjänst åtnjutit lön enligt högsta löneklassen i den förra befattningen, äger han att, för omedelbar eller framtida uppflyttning till högre löneklass i den nya tjänsten, räkna sig tillgodo den tid intill tre år, varunder han tillhört förberörda löneklass i den förra befattningen.

Vid provinsiälläkares befordran till förste provinsiälläkartjänst må, i den mån så provas skäligt, för bestämmandet av hans begynnelselönen i den nya tjänsten och sedermera för hans uppflyttning till högre löneklass kunna tillgodoräknas honom den tid utöver tre år, under vilken han såsom ordinarie tjänsteman inom de närmaste nio åren före befordringen på förordnande eller å extra stat uppehållit befattning, som i avseende å tjänstgöringens art och omfattning finnes svara mot, vara jämförbar med eller högre än förste provinsiälläkarbefattningen. Härvid må dock icke tillgodoräknas förordnande eller annan tjänstgöring av kortare varaktighet än sex månader i ett sammanhang.

För det ändamål, som i föregående stycke avses, och under iakttagande i tillämpliga delar av där stadgade grunder må Kungl. Maj:t, efter prövning i varje särskilt fall, kunna tillgodoräkna tjänsteman jämväl tid, varunder denne eljest i statens tjänst utfört arbete, som i avseende å art och omfattning finnes svara mot, vara jämförbart med eller av högre värde än det, han har att i den erhållna tjänsten utföra.

2. Därest tjänsteman befordras eller eljest efter egen ansökning förflyttas från ordinarie befattning vid sådant statens verk, för vilket lönereglering genomförts efter liknande grunder, som tillämpats i detta reglemente, till provinsiälläkar- eller förste provinsiälläkartjänst, ankommer det på Kungl. Maj:t att, i anslutning till de grunder som för motsvarande fall äro meddelade beträffande den förra befattningen, bestämma efter vilken löneklass i den nya tjänsten lönen må utgå.

3. Förflyttas förste provinsialläkare efter egen ansökning till provinsialläkartjänst, äger tjänsteman åtnjuta lön enligt högsta löneklassen i sistnämnda tjänst, varvid dock i fråga om kvinnlig befattningshavare skall iakttagas den begränsning, som i 7 § omförmäles.

10 §.

1. Tjänsteman skall vara underkastad såväl föreskrifterna i den för honom gällande instruktion samt taxa för arvode för enskild sjukvård och för intyg, meddelade på enskild begäran, ävensom för vissa tjänstförrättningar, som ock den vidsträcktare tjänstgörings skyldighet eller den jämkning i åligganden eller den reglering av tjänstgöringsområde eller den förändring av stationeringsort inom tjänstgöringsområdet, som kan bliva honom i behörig ordning ålagd.

Därjämte skola förste provinsialläkare och provinsialläkare vara skyldiga, att, då Kungl. Maj:t, på framställning av medicinalstyrelsen och efter vederbörandes hörande, med hänsyn till allmänna hälso- och sjukvårdens behov prövar sådant nödigt, låta sig förflyttas: förste provinsialläkare till annan förste provinsialläkartjänst eller till sådan byråchefsbefattning i medicinalstyrelsen, vars innehavare skall vara legitimerad läkare, samt provinsialläkare till annan provinsialläkartjänst.

2. Provinsialläkare skall, om han därtill med medicinalstyrelsens medgivande förordnas, vara skyldig att mot särskild ersättning bestrida jämväl läkarbefattning vid kommunal sjukstuga, belägen vid eller i närheten av provinsialläkarens station, eller vid epidemisjukhus inom distriktet. Den för ifrågavarande uppdrag utgående särskilda ersättningen skall, där ej överenskommelse kan träffas, bestämmas av medicinalstyrelsen.

Provinsialläkaren i Järvsö distrikt skall vara skyldig att mot stadgad ersättning vara läkare vid sjukhuset i Järvsö för spetälska.

11 §.

Till förste provinsialläkare, som är bosatt i Umeå eller Luleå, utgår kallortstillägg med i förra fallet 60 kronor och i senare fallet 195 kronor.

12 §.

Tjänsteman äger uppbära oavkortad lön jämte, i förekommande fall, kallortstillägg icke blott för den tid, han tjänstgjort å egen eller, vad angår provinsialläkare, å förste provinsialläkarbefattning eller tjänstgjort såsom lärare vid eller deltagit i medicinska fortsättningskurser eller för provinsialläkare och förste provinsialläkare avsedda utbildnings- och repetitionskurser utan även för den tid, under vilken han enligt bestämmelserna i 18 § åtnjutit semester eller vilken han med vederbörligt medgivande använt för att utom sin tjänstgöringsort göra iakttagelser eller idka studier, som kunna tjäna tjänstens intressen, eller för tid, som åtgått för fullgörande av de skyldigheter, vilka ålegat honom såsom styrelsemedlem, fullmäktig eller revisor i civilstatens änke- och pupillkassa eller statsunderstödd pensionsanstalt, däri tjänstemannen är delägare.

13 §.

1. Därest tjänsteman av behörigen styrkt sjukdom, i andra fall än uti 2 och 3 mom. avses, hindras att tjänstgöra, äger han åtnjuta oavkortad lön jämte, i förekommande fall, kallortstillägg under högst så lång tid av ett och samma kalenderår, att ledigheten för sjukdom tillika med semester icke överstiger 45 dagar, men skall, så framt ej Kungl. Maj:t för särskilt fall finner skäl annorlunda medgiva, för tid därutöver å lönen vidkännas ett *tjänstledighetsavdrag* till belopp för dag räknat, som framgår av nedanstående tabell:

A. Förste provinsialläkare.

Löneklass enligt 6 § avd. A.	Tjänstledighetsavdrag	
	kronor	öre
1	8	—
2	8	50
3	9	—
4	9	50

B. Provinsialläkare.

Löneklass enligt 6 § avd. B.	Tjänstledighetsavdrag	
	kronor	öre
1	6	—
2	6	50
3	7	—
4	7	50

Vad sålunda stadgats äger icke tillämpning å sjukdom, som står i samband med havandeskap eller barnsbörd.

2. Har tjänsteman skadats till följd av olycksfall i tjänsten och därigenom blivit hindrad att uppehålla sin befattning, skall han:

a) om olycksfallet medfört sjukdom, åtnjuta oavkortad lön jämte, i förekommande fall, kallortstillägg, så länge sjukdomen varar, samt

b) om olycksfallet, efter upphörande av därav förorsakad sjukdom, medfört under längre eller kortare tid bestående förlust av arbetsförmågan, under tiden likaledes åtnjuta oavkortad lön jämte, i förekommande fall, kallortstillägg, dock högst intill dess sex månader förflutit från dagen för olycksfallet, men skall tjänstemannen för tid därutöver av sin lön avstå ett belopp, motsvarande det i 1 mom. angivna tjänstledighetsavdrag, så framt ej i vederbörlig ordning medgives, att sådant avdrag icke skall äga rum eller skall ske med lägre belopp än nyss sagts.

3. Har tjänsteman ådragit sig smittosam sjukdom, som kan anses hava uppkommit genom tjänstutövning, och därigenom hindrats att uppehålla sin befattning eller har han förbjudits att tjänstgöra till förekommande av smittofara, må han under tiden åtnjuta oavkortad lön jämte, i förekommande fall, kallortstillägg, dock högst under sex månader, men skall tjänstemannen för tid därutöver av sin lön avstå ett belopp, motsvarande det i 1 mom. angivna tjänstledighetsavdrag, så framt ej i vederbörlig ordning medgives, att sådant avdrag icke skall äga rum eller skall ske med lägre belopp än nyss sagts.

4. Föreskrifterna i denna paragraf gälla endast för tid, intill dess, enligt vad därom är särskilt stadgat, skyldighet att avgå från tjänsten inträder.

14 §.

Tjänsteman, vilken beviljats ledighet av annan anledning än i 12 och 13 §§ omförmäles eller är hindrad att bestrida sin tjänst på grund av giltigt för-

fall, skall för sådan tid av sin lön avstå ett belopp, motsvarande det i 13 § 1 mom. angivna tjänstledighetsavdrag, samt kan förpliktas att av avlöningen ytterligare avstå, vad med hänsyn till omständigheterna prövas skäligt.

15 §.

Har tjänsteman erhållit befrielse från viss del av tjänstgöringen, må i vederbörlig ordning bestämmas, om och i vad mån avdrag å avlöningen för sådan tid må äga rum.

16 §.

1. Provinsialläkare skall, om han därtill förordnas, vara skyldig att under sammanlagt högst tre månader av ett och samma kalenderår såsom vikarie bestrida förste provinsialläkarbefattning. För den tid, vikariatet varar, äger han uppbära särskild *vikariatsersättning* med tio kronor för dag.

Förste provinsialläkare är, om han därtill förordnas, pliktig att under sammanlagt högst tre månader av ett och samma kalenderår såsom vikarie bestrida sådan byråchefsbeftattning i medicinalstyrelsen, vars innehavare skall vara legitimerad läkare. För den tid, vikariatet varar, äger han uppbära i särskild ordning bestämd ersättning.

2. Ersättning till vikarie för tjänsteman, som meddelats i 15 § omförmäld befrielse från viss del av tjänstgöringen, må, där ej undantagsvis vikariatsersättning finnes böra utgå enligt de i 1 mom. av förevarande paragraf angivna grunder, bestämmas till det lägre belopp, som prövas skäligt.

3. Vad i 1 mom. stadgats skall äga motsvarande tillämpning i fråga om provinsialläkare, som uppehåller ledig förste provinsialläkartjänst eller erhållit uppdrag att bestrida göromål, vilka eljest ankomma på sådan tjänst.

4. Provinsialläkare skall, om han därtill förordnas, vara skyldig att under högst femton dagar i följd jämte egen tjänst bestrida provinsialläkartjänst i angränsande distrikt. För den tid, vikariatet varar, äger han uppbära, utöver egna löneförmåner, särskild vikariatsersättning med åtta kronor för dag.

17 §.

1. Varder tjänsteman avstängd från tjänstgöring eller tagen i häkte, skall hans avlöning under tiden innehållas, så framt ej finnes skäligt låta honom uppbära något därav.

2. Avhåller sig tjänsteman från tjänstgöring utan att hava i vederbörlig ordning erhållit tjänstledighet eller kunna styrka giltigt förfall, må han för den tid icke åtnjuta någon avlöning.

18 §.

Tjänsteman äger årligen, när det kan ske utan hinder för göromålens behöriga gång, åtnjuta *semester* under nedan angivna antal dagar:

	Intill det år, under vilket tjänstemannen fyller 40 år	Från och med det år, under vilket tjänstemannen fyller 40 år
Provinsialläkare	35 dagar	45 dagar
Förste provinsialläkare	45 "	45 "

19 §.

Tjänsteman, som åtnjuter semester eller annan tjänstledighet, skall till vikarien avstå det arvode enligt taxa, vilket belöper å de av vikarien verkställda tjänstegöromål.

20 §.

Provinsialläkare i distrikt, där särskild *tjänstebostad* är för läkaren anordnad och av länsstyrelsen, efter förste provinsialläkarens hörande, godkänd, är skyldig att förhyra densamma till av länsstyrelsen fastställt belopp, icke överstigande 1,800 kronor om året.

Avflyttning från dylik tjänstebostad skall, såvida ej annorlunda överenskommes, ske

a) därest bostadsinnehavaren förflyttas till tjänst, i vilken tjänstebostad finnes tillgänglig, inom skälig tid därefter, men då så ej är fallet, å den fardag, som inträffar näst efter tre månader från det han erhöll kännedom rörande förflyttningen,

b) därest bostadsinnehavaren avgår ur tjänst på grund av uppnådd pensionsålder, nästa fardag därefter,

c) därest han av annan anledning avgår ur tjänst eller entledigas, vid den löpande månadens utgång, samt

d) därest bostadsinnehavaren avlidit, å den fardag, som inträffar näst efter tre månader från dödsfallet.

Innehavare av tjänstebostad eller, om han avlidit, hans dödsbo åligger att till vikarie å provinsialläkartjänsten eller ny innehavare därav kostnadsfritt upplåta till dylik bostad hörande mottagningslokal ävensom, i den omfattning, som kan finnas lämplig, och mot skälig gottgörelse, tillhandahålla nödigt bostadsutrymme.

21 §.

Det åligger provinsialläkare att jämväl i fall, då i nästföregående paragraf omfördärd tjänstebostad icke finnes anordnad, där så påkallas och omständigheterna sådant medgiva, mot skälig gottgörelse tillhandahålla vikarie nödigt bostadsutrymme samt, i förekommande fall, mottagningsrum.

22 §.

Tjänsteman erhåller vid skada till följd av olycksfall i tjänsten på statens bekostnad erforderlig *läkarvård* jämte läkemedel samt, där olycksfallet medfört förlust eller nedsättning av arbetsförmågan, jämväl andra till arbetsförmågans höjande nödiga hjälpmedel, allt enligt de närmare bestämmelser, Kungl. Maj:t meddelar.

Vad nu är sagt gäller ock i tillämpliga delar för det fall att tjänsteman ådragit sig smittosam sjukdom, som kan anses hava uppkommit genom tjänstutövning.

23 §.

1. För sådana regelbundet eller ofta återkommande *resor*, som innefattas i tjänstemans vanliga tjänstutövning, må tjänsteman åtnjuta ersättning enligt särskilda av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser.

2. Under tjänstutövning å annan ort än stationeringsorten må tjänsteman kunna komma i åtnjutande av *tjänstgöringstraktamente* enligt av Kungl. Maj:t utfärdade grunder, dock icke i något fall till högre belopp än den för tjänstemannen enligt resereglementet bestämda traktamentsersättning.

24 §.

Har tjänsteman, utan att han på egen ansökning eller efter därom uttryckt önskan förflyttats till annan befattning inom innehavande tjänstegrad, ålagts förändrad stationerings- eller bostadsort, eller har tjänsteman till följd av befordran eller förordnande att uppehålla högre tjänst nödgats flytta till annan ort än den förutvarande stationeringsorten, skall han vara berättigad att erhålla skälig *ersättning för flyttningkostnad* samt för den ökade utgift, som för honom må hava uppstått därigenom att han måst vidkännas kostnad för bostad å såväl den gamla som den nya stationeringsorten, allt enligt de närmare bestämmelser Kungl. Maj:t meddelar.

I den mån en utvidgad förmån i förenämnda hänseende anses böra ifrågakomma, skall lända till efterrättelse vad Kungl. Maj:t och riksdagen därutinnan besluta.

25 §.

Förste provinsialläkare äger åtnjuta ersättning med av Kungl. Maj:t fastställt årligt belopp för bestridande av kostnader för expeditiionslokal samt skrivhjälp och andra expenser, och utgår sådan ersättning, där ej för särskilt fall annorlunda bestämmes, till befattningens ordinarie innehavare jämväl för tid, varunder han åtnjuter semester eller annan tjänstledighet, dock med skyldighet för honom att utan kostnad för vikarien tillhandahålla denne ej mindre expeditiionslokal än även inom det för ändamålet anvisade beloppet skrivhjälp, skrivmaterialier och telefon.

Under vakans å förste provinsialläkartjänst uppbäres beloppet av vikarien å tjänsten.

26 §.

Ersättning till tjänsteman för tjänstgöring i vederbörande befattning må icke utbetalas utöver vad i detta reglemente förutsättes eller eljest enligt beslut av Kungl. Maj:t och riksdagen må utgå, så framt ej för fullgörande av visst uppdrag eller arbete, som kan anses falla utom tjänstemannens vanliga tjänstutövning, anvisats särskilda medel eller Kungl. Maj:t finner skäl medgiva särskild gottgörelse.

27 §.

Avlider tjänsteman, skall till hans dödsbo såsom *begravningshjälp* utbetalas ett belopp av 500 kronor.

28 §.

Där det enligt detta reglemente ankommer på Kungl. Maj:t att utfärda allmänna föreskrifter i ämne, som omhandlas i reglementet, bör, innan sådant ärende till avgörande företages, yttrande inhämtas från en *lönenämnd*, i vilken

löntagar-, förvaltnings- och de allmänna intressena böra vara representerade; och har lönenämnden jämväl att bereda andra ärenden av huvudsakligen löneteknisk natur, vilka Kungl. Maj:t kan finna lämpligt hänskjuta till densamma.

29 §.

Innehar förste provinsialläkare eller provinsialläkare omedelbart före den tidpunkt, då detta reglemente träder i kraft, ordinarie sådan befattning å då gällande stat, och vill han icke underkasta sig detta reglementes villkor och bestämmelser, och kan han icke heller därtill lagligen förbindas, skall han göra anmälan i nämnda hänseende till medicinalstyrelsen före viss av Kungl. Maj:t bestämd tidpunkt. Tjänsteman, som före sistberörda tidpunkt gjort dylik anmälan, skall varda bibehållen vid honom enligt dittills gällande ordinarie stat tillkommande avlöningsförmåner ävensom, i den mån ej annat föranledes av bestämmelserna i lagen angående civila tjänst innehavares rätt till pension, vid den rätt till pension, som dittills tillkommit honom.

En var annan, som utan att tillhöra äldre lönestat vid den tidpunkt, då detta reglemente träder i kraft, innehar ordinarie befattning såsom förste provinsialläkare eller provinsialläkare eller som senare tillträder sådan befattning, är pliktig att underkasta sig detta reglementes föreskrifter och villkor ävensom dels, efter Kungl. Maj:ts bestämmande, omreglering av extra inkomster, som kunna medfölja befattning eller utgå för bestyr i sammanhang därmed, dels ock de ändrade bestämmelser, som kunna varda utfärdade rörande i 13 § 3 mom., 22, 23, 24 och 25 §§ berörda hänseenden samt i fråga om pension.

Detta reglemente träder i kraft den 1 juli 1926.
